

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LVII.

Vydána dne 8. května 1920.

Obsah: (Čís. 302.—314.) 309. Zákon o dávce z majetku a dávce z přírůstku na majetku. — 310. Nařízení o vykoupení motorových vozidel (automobilů a motorových kol), jakož i o zkouškách řidičů takových vozidel v Čechách. — 311. Zákon, jímž se doplňují některá ustanovení zákona ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n., o zajištění půdy drobným pachtýfům. — 312. Zákon, jímž upravují se drahotní přídavky úředníkům obecním v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a úředníkům okresním v Čechách, okresním cestmistřům na Moravě a ve Slezsku, jakož i staropensistům. — 313. Zákon, jímž se částečně mění zákon o osobních daních přímých. — 314. Zákon o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých.

Čís. 309.

Zákon ze dne 8. dubna 1920

o dávce z majetku a dávce z přírůstku na majetku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Dávka z majetku a dávka z přírůstku na majetku, které se podle ustanovení tohoto zákona vyberou, jsou určeny v prvé řadě jako předpoklad pro příští nápravu měny, k vyrovnání břemen, převzatých po Rakousko-uherské bance výměnou státovek za stažené bankovky, zadržení bankovek a převzetím žirových účtů a pokladničních poukázek podle zákonů ze dne 25. února 1919, čis. 84 Sb. z. a n., a ze dne 10. dubna 1919, čis. 187 Sb. z. a n. Přebytkův užije se k úhradě nejistivějších břemen, vzešlých ze založení a uhlázení samostatnosti státu Československého, avšak s vyloučením běžných schodků hospodářství státního; ke kterému účelu se přebytku dávky v tomto rámci smí použít, bude stanoveno zvláštním zákonem.

Finanční správa jest povinna platby na dávku účetnický i pokladničně spravovati odděleně od ostatních příjmů státních.

Nejvyšší účetní kontrolní úřad bdí nad přesným dodržením ustanovení tohoto paragrafu v rámci své působnosti podle zákona ze dne 20. března 1919, čis. 175 Sb. z. a n., a jest povinen nejdéle do 6 měsíců po uplynutí každého pololetí podati zvláštní komisi Národního shromáždění řádně doloženou zprávu o výtěžku dávky, jeho použití a případných dalších opatřeních s přiměřeným návrhem; komise tato předloží svou zprávu s návrhy oběma sněmovnám, a její zpráva bude uveřejněna v úředních novinách.

Do komise Národního shromáždění vysílá ze svého středu sněmovna poslanecká 16 a senát 8

členů; komise zvolí si předsedu a ustanoví si jednací řád. Prvou schůzí komise svolá předseda poslanecké sněmovny.

I. ODDÍL.

PŘIROZENÉ OSOBY.

A. Dávka z majetku.

Povinnost k dávce.

§ 2.

Dávkou z majetku jsou povinny:

1. Osoby, které v tuzemsku mají bydliště, nebo se zde déle jednoho roku zdržují, veškerým dávce z majetku podrobeným jměním, ať leží kdekoliv.

Jmění v cizině ležící nepodléhá dávce z majetku jen tenkrát, je-li v cizině dávce stejného druhu podrobeno a jestliže cizí státy co do stejného jmění, v tuzemsku se nalézajícího, podle zásad vzájemnosti postupují. Příkaz o těch okolnostech podá strana.

V témže rozsahu povinni jsou dávkou z majetku státní zřízení Československé republiky, kteří v cizině mají své bydliště.

2. Ostatní osoby jměním, podléhajícím dávce z majetku, pokud se nalézají v tuzemsku.

3. Neodevzdané pozůstalosti v témže rozsahu, jako osoby, uvedené pod čis. 1. a 2.

Místní meze povinnosti dávkové.

§ 3.

Za tuzemsko pokládá se veškeré území patřící pod svrchovanost republiky Československé.

Pro posouzení otázky, které předměty majetkové považovati jest za ležící v tuzemsku, jest u věci hmotných rozhodna okolnost, kde skutečně jsou, u práv pak, kde předmět práva jest; jde-li o právo nevázané na věc hmotnou, rozhodno jest bydliště, pobyt či sídlo toho, kdo plněním jest povinen.

Privilegia a patenty, které v tuzemsku byly uděleny, a pohledávky, které na nemovitostech v tuzemsku jsou zajištěny, pokládají se za movité věci, nalézající se v tuzemsku.

U peněz kovových a papírových, obchodních mincí, bankovek, akcií, dílčích dlužních úpisů, zástavních listův a podobných cenných papírů, dále u kusků, cenných papírů na doručitele (směnky, poukázky atd.) rozhodno je místo, kde jsou uloženy, nebo, nelze-li o uložení mluvit, kde se nalézají.

Tytéž zásady platí obdobně i tenkrát, má-li se zjistiti, ve kterém cizozemském státě se nalézají majetkové předměty, uvedené v odstavci 2. až 4.

Osvobození.

§ 4.

I. Od dávky z majetku jsou, předpokládajíc, že vzájemnost jest zabezpečena, osvobozeni:

1. Hlavy cizích států a v Československé republice pověřeni diplomatičtí zástupcové a konsulové z povolání cizích mocností, jsou-li cizozemci, dále úřednictvo a služebnictvo, jehož jest výhradně potřebí pro účely vyslanectví nebo konsulátu, nebo pro jejich rodiny, skládá-li se z cizozemců, a to s veškerým jměním, pokud nezáleží v tuzemsku z nemovitostí, ze jmění výdělečného, ze jmění vázaného podle platných ustanovení na oblast československého státu, nebo z tuzemských hypotekárních pohledávek.

Těmto jsou na roveň postaveni členové missi cizích států zde uznaných.

2. Osoby, kterým podle státních smluv přísluší nárok na osvobození od dávky z majetku v rozsahu, jak ze smlouvy vyplývá, jinak v témže rozsahu, jako osoby pod čís. 1. uvedené.

II. Od dávky z majetku jsou osvobozeny majetky, jsou-li trvale, výhradně a bezprostředně věnovány a je-li jich skutečně užíváno k účelům bohoslužebným, veřejným, dobročinným, vzdělávacím nebo kulturním.

§ 5.

Dávkou zásadně povinné jmění, pokud nepřesahuje 10.000 Kč, nepodléhá dáve z majetku, avšak, přesahuje-li tuto hranici, podléhá dáve z majetku celé.

Výjimečně vyměří se dávka z majetku pouze z částky přesahující 10.000 Kč, jde-li o živitele, zejména otce, kteří vydržují nezaopatřené příslušníky své rodiny, dále o nezaopatřené sirotky bez rodičů neb o osoby k výdělku nezpůsobilé nebo méně způsobilé, konečně o osoby, které převážně odkázány jsou na pevné příjmy služební, odpočinkové, zaopatřovací, nebo důchody z movitého jmění kapitálového, pokud ve všech těchto pří-

padech nepřesahuje celkový příjem 8000 Kč a jmění dávkou povinné 100.000 Kč.

Další výhody pro tuto skupinu osob ustanovuje § 55, posl. odst.

Příjmem, uvedeným v odst. 2., rozumí se příjem roku 1919, který pro tyto účely podle zákona o osobních daních zvláště se zjistí.

Na osoby, které podle ustanovení § 2 nepodléhají dáve z majetku z celého jmění, užití možno odst. 1. a 2. jenom tenkrát, prokáží-li, že veškeré jejich jmění (nebo příjem) včetně jmění podle tohoto zákona (nebo příjmu podle zák. o os. daních), dáve z majetku (nebo dani z příjmu) nepodléhajícího, nepřesahuje hranice v odst. 2. uvedené.

Předmět dávky.

§ 6.

Pro osobní a věcnou povinnost k dáve, jakož i výši dávkou povinného jmění rozhodný jest stav a hodnota dne 1. března 1919.

To platí též o srážkách odpočitatelných.

O okolnostech, které zakládají osobní a věcnou povinnost k dáve a které se opírají o mírové smlouvy, má se za to, že tu byly již dne 1. března 1919.

Ke jmění podle stavu a hodnoty dne 1. března 1919 zjištěnému připočtou se však peníze nebo jiné jmění dáve z majetku zásadně podrobené podle hodnoty jeho v čas převodu po 1. srpnu 1914, jehož užito bylo k darování nebo jinakému věnování, ať bezúplatnému, ať bez přiměřené úplaty, ať jednáním zastírajícím tento způsob nabytí, pokud hodnota jednotlivě přesahuje 1000 Kč; částky pod 1000 Kč se připočtou jen tehdy, dají-li se z okolností souditi na úmysl uniknouti dáve z majetku.

Ustanovení předchozího odstavce neplatí u poplatníka, jehož jmění podle ustanovení § 2, čís. 1., odst. 2., a čís. 2., dáve z majetku jen částečně jest podrobeno. Dokáže-li, že majetek, o jehož připočtení jde, náležel v době, kdy byl věnován, ke jmění podle tohoto ustanovení dáve nepodrobenému.

Ministr financí je zmocněn, aby vyloučil dary k účelům dobročinným a všeužitečným v sumách přes 1000 Kč ze jmění dáve podrobeného, byly-li učiněny nejdéle do 1. září 1920.

Majetek, který se podle ustanovení odst. 4. započítá do majetku původního majitele dáve podrobeného, vyloučí se z majetku nabyvatelova.

§ 7.

Při uložení dávky z majetku připočítá se:

1. ke jmění přednosti domácnosti jmění příslušníků domácnosti, jsou-li podmínky § 157 zák. o os. daních dány, nebo byly-li by dány, kdyby jmění příjem poskytovalo;

2. ke jmění dočasného držitele léna nebo rodinného fideikomisu jmění lenní a fideikomisní.

Jmění, které se nalézá ve spoluvlastnictví nebo náleží souhrnu společníků společnosti výdělečné, přičítá se podílníkům podle poměru jejich podílů, a nelze-li jich zjistiti, stejným dílem.

Pozůstalostní jmění pokládá se až do odevzdání pozůstalosti za celek.

Jinak dávce z majetku podléhá vlastník, po případě držitel.

Přednosta domácnosti může od příslušníka domácnosti žádati náhradu částky z celé dávky poměrně na jeho připočtený majetek připadající. V případném sporu rozhoduje příslušný řádný soud.

Jsou-li 1. března 1919 práva nebo závazky sporny, a spor zahájen, rozhoduje skutečný stav v tento den; případné opravení předpisu dávky z majetku jest po konečném pravoplatném rozhodnutí na průkaz vyhrazeno.

§ 8.

Předmětem dávky z majetku jest veškeré jmění bez rozdílu, zda-li jest movité nebo nemovité, zdali poskytuje výtěžek čili nic, pokud zákon výslovně jinak nestanoví.

Jměním ve smyslu odst. 1. jest soubor předmětů a práv majetkových po srážce závazků, pokud záleží v penězích anebo mají hodnotu v penězích ocenitelnou.

§ 9.

Ke jmění dávkou povinnému náleží:

1. majetek zemědělský a lesní (§ 11),
2. majetek domovní (§ 12),
3. jmění výdělečné (§ 13),
4. jinaké, zvláště kapitálové jmění (§ 14).

Ke jmění dávkou povinnému nenáleží:

1. domácí nářadí, zařízení bytu, šatstvo a jinaké movité hmotné věci, které slouží pouze k osobní potřebě, nikoliv k účelům výdělečným neb účelům jinakého rázu; výjimku stanoví § 14, odst. 3, lit. a) a b);

2. práva, z nichž plynou pense a zaopatřovací požitky veškerého druhu podle § 167, čís. 4., zák. o os. daních, jakož i renty všeho druhu, které jsou přímou úplatou za, vykonané služby ve smyslu § 124, čís. 5, zák. o os. daních;

3. dosud nesplatné nároky ze životních pojištění, znějících na kapitál menší než 4000 Kč, ze životních pojištění znějících na důchod menší než 400 Kč ročně, dále z veškerých pojištění, sjednaných na základě zákonné povinnosti, pak z pojištění, sjednaných s ústavu, zřízenými podle lit. E min. nař. ze dne 5. března 1896, čís. 31 ř. z., a ko-

nečně z veškerých pojištění, sjednaných se Zemským pojišťovacím fondem v Praze.

§ 10.

Pro ocenění součástí jmění jest rozhodnou obecná (prodejní) cena, pokud zákon jinak nestanoví.

Součástkami jmění jsou hospodářské jednotky, t. j. věci nebo práva, která z hospodářských ohledů buď sama pro sebe trvají nebo s jinými věcmi nebo právy k sobě náležejí.

Hospodářsky samostatné věci nebo práva oceňují se jednotlivě, věci a práva, které jsou dohromady hospodářskou jednotkou, oceňují se jako celek.

Předměty nebo práva majetková, které co do výše jsou pochybné, ocení se podle pravděpodobné hodnoty; je-li vůbec trvání takových předmětů nebo práv pochybné, platí ustanovení § 38, čís. 6., odst. 2.

Zvláštní ustanovení o jednotlivých součástkách majetkových a o jejich ocenění.

Majetek zemědělský a lesní.

§ 11.

Majetek zemědělský a lesní zahrnuje veškerou půdu s příslušenstvím (vyjímaje plochy od daně pozemkové osvobozené podle § 2, čís. 3. a 4., zák. ze dne 24. května 1869, čís. 88 ř. z.), s pozemky spojená práva a oprávnění, kapitál základní a provozovací, který věnován jest provozování hospodářství zemědělského a lesního, včetně vedlejších podniků ve smyslu § 2, čís. 3., zák. o os. daních.

Co do ocenění platí ustanovení § 10, vyjímaje případy, ve kterých majetku bylo v době po 1. srpnu 1914 ve volném obchodu nabyto; tu platí cena nabývací, je-li cena obecná (prodejní) nižší.

Cenou nabývací rozumí se cena kupní, zvýšená o ostatní útraty nabývací; k ní se připočte ještě hodnota skutečného zlepšení (investicemi a pod.), pokud ještě trvá, a odpočte se zhoršení mezitím vzniklé.

Vláda se zmocňuje, aby určila u pozemků věnovaných trvale zemědělské výrobě jako pomůcky ke zjištění prodejní ceny z doby předválečné násobky čistého katastrálního výnosu a výsledky statistického šetření ústavu pro zemědělskou správu a taxaci při zemědělském odboru české vysoké školy technické v Praze o cenách pozemků. Cena podle stavu a hodnoty dne 1. března 1919 zjistí se průměrnou přírážkou 75% k ceně předválečné. Při usedlostech do 10 ha výměry, věnovaných trvale a výlučně výrobě zemědělské, může býti stanovena cena budov a inventáře při-

měřenou přírážkou k ceně pozemkové. Odhadní komisi jest však vyhrazeno právo od takto vyšetřených hodnot se uchýliti, ospravedlní-li okolnosti ocenění vyšší nebo nižší.

Pomůckou pro zjištění prodejní ceny lesního majetku jest cena výnosová; jinak platí táž výhrada jako v poslední větě předchozího odstavce.

Pozemky stavební a pozemky, které svou polohou určeny jsou k brzkému zastavení, ocení se podle ustanovení § 10.

Majetek podle zákona ze dne 16. dubna 1919, čís. 215 Sb. z. a n., zabraný ocení se rovněž podle ustanovení předcházejících odstavců; bude-li tento majetek převzat do 10 let za cenu nižší, odepíše se poměrná část dávky. Podrobnosti budou upraveny zákonem.

Nemovitosti spadající pod ustanovení zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 Sb. z. a n., o zajištění půdy drobným pachtýřům, vyloučí se ze jmění původních majitelů a započítají se do jmění nabyvatelů, jakoby bylo vlastnictví přešlo již přede dnem 1. března 1919; náhrada podle § 8 cit. zák. náleží však do jmění původních majitelů.

U nemovitostí, které budou vyvlastněny podle zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 20 Sb. z. a n. z r. 1920, opraví se předpis dávky podle náhrady poskytnuté za nemovitost.

Majetek domovní.

§ 12.

Majetek domovní zahrnuje stavební plochu, budovy na ní, včetně budov vedlejších, k budovám náležející dvory, s budovami spojená práva a oprávnění, jakož i příslušenství.

Ustanovení § 11, odst. 2. a 3., platí tu obdobně.

Pomůckou pro zjištění obecné (prodejní) ceny jest u budov obytných, nalézajících se v místech, která podle § 1, lit. a), zákona ze dne 9. února 1882, čís. 17 ř. z., podléhají zcela dani činžovní, zdaniitelný čistý výnos podle § 6 cit. zák., u ostatních budov obytných užitková hodnota ve smyslu § 164, odst. 1., zák. o os. daních, a to podle stavu let činžovních 1913/1914, případně roku 1913, srazí-li se z takto zjištěného výnosu (užitkové hodnoty) na základě tohoto výnosu (užitkové hodnoty) předepsaná neb vypočtená plná státní daň s vedlejšími závazky.

Obecná (prodejní) cena stanoví se průměrně 25násobným výnosem (užitkovou hodnotou) zjištěným podle předchozího odstavce. Cena podle stavu a hodnoty dne 1. března 1919 zjistí se průměrně přírážkou 60% k ceně první. K oběma cenám zjištěným podle předchozího odstavce připočte se hodnota berní výhody nebo berního osvobození v rozhodné době. Odhadní komisi jest však vyhrazeno právo od obou takto vyšetřených hodnot se odchýliti, ospravedlní-li okolnosti ocenění vyšší nebo nižší.

Vláda se zmocňuje, aby podle potřeby stanovila pro budovy obytné nebo budovy sloužící k jiným účelům, než k obývání (na př. výrobě zemědělské, průmyslové a pod), jiné pomůcky oceňovací; jinak platí táž výhrada jako v poslední větě předcházejícího odstavce.

Náleží-li budova jinému, než vlastníku místa, na němž stojí, připočte se každému přiměřená část úhrnné hodnoty budovy a pozemku.

Jmění výdělečné.

§ 13.

Jmění výdělečné zahrnuje veškeré majetkové předměty a práva, včetně t. zv. vlastnictví hor a nafty, které slouží provozování podniku výdělečného nebo zaměstnání k zisku směřujícího, jež nespádají pod ustanovení § 11.

Za obecnou hodnotu pokládá se ona cena prodejní, které lze za předpokladu dalšího provozování podniku ve volném obchodu za celý podnik dosíci; nehledíc k výhradě této, platí při oceňování částí jmění výdělečného, spadajících pod ustanovení §§ 11, 12, 14 až 17, ustanovení těchto paragrafů, při oceňování částí jmění výdělečného jiného druhu cena prodejní.

Cena tržní nebo bursovní pokládá se za cenu prodejní.

Výjimky platí v těchto případech:

I. Podle ceny nabývací oceňuje se:

- a) v roce 1919 nakoupené zboží, pokud tato cena jest vyšší než cena prodejní;
- b) suroviny, pomocné a spotřební hmoty, pokud se ve vlastní výrobě zpracují.

II. Podle ceny výrobní započítají se polotovary v počátečním období zpracování; do této ceny patří přímé náklady výrobní s patřičným podílem na všeobecných nákladech výrobních včetně amortisace ze zařízení k výrobě trvale věnovaného.

III. Vláda se zmocňuje, aby podle potřeby stanovila u nejdůležitějších odvětví průmyslových pro stroje a zařízení pomůcky oceňovací; odhadní komisi jest však vyhrazeno právo od hodnot takto vyšetřených se odchýliti, ospravedlní-li okolnosti ocenění vyšší nebo nižší.

IV. Čisté jmění výdělečné, t. j. jmění podle stavu a hodnoty dne 1. března 1919 po srážce dluhů s tímto majetkem souvisejících (§ 18) započte se 70%.

Jmění jiné.

§ 14.

Jmění jiné zahrnuje veškeré předměty majetkové a práva majetková, která nenáleží ke jmění ve smyslu §§ 11 až 13, tedy zejména ve-

škeré majetkové předměty a veškerá majetková práva, z nichž plyne příjem zmíněný v § 124 nebo § 169 zák. o os. daních, jakož i dosud nesplacené nároky z pojištění na život neb úraz osoby (§ 17, odst. 2.), znějící na kapitál neb důchod s výjimkou uvedenou v § 9, odst. 2., čís. 3.

Za pojištění kapitálové pokládá se ve smyslu předchozího odstavce každé pojištění, při němž dojde k výplatě určité částky peněžní podle znění pojišťovací smlouvy.

Ku předmětům majetkovým v odst. 1. zmíněným počítati jest i jmenovitě též:

- a) předměty z drahých kovů, drahokamy, perly, předměty umělecké, ozdobné a přepychové (včetně starozitností), jakož i sbírky (včetně jednotlivých předmětů z nich), kteréž nabyty byly úplatně po 1. srpnu 1914, přesahující-li hodnota předmětů jednotlivých nebo několika předmětů stejného druhu nebo k sobě patřících, vypočtená podle § 15, posl. odst., 5000 Kč;
- b) tytéž předměty vyjma starozitností tehdy, nespádají-li pod ustanovení lit. a) a přesahují-li jejich úhrnná cena podle § 15, posl. odst., 300.000 Kč. Vyňaty jsou dále předměty a sbírky, o nichž ministerstvo školství a národní osvěty uzná, že slouží účelům veřejným nebo vzdělávacím, a zavázalo-li se majitel, že jich bez svolení ministerstva školství a národní osvěty po dobu 10 let nezcedí. Prodali-li se předmět nebo sbírka v této době, poime se dočlená úplata dodatečně do základu pro dávku.

§ 15.

Cizozemské druhy peněz, tuzemské mince kurantní a obchodní, devisy, šeky, poukázky a kupony na cizí měnu, dále nemincované a nezpracované drahé kovy oceňují se podle odhadních hodnot v příl. A nařízení ze dne 23. dubna 1919, čís. 217 Sb. z. a n., na burse zanechané a nezanechané cenné papíry pak podle odhadních hodnot v příl. B téhož nařízení, jež se vládou doplní a opraví tím způsobem, že se k mimořádným změnám cen pouze přechodně považují nebude přihlížeti, a že se ceny určí průměrem z delší doby před 1. březnem 1919. Cenné papíry, které v příl. B nejsou uvedeny, oceňují se kursem přiměřeným odhadnímu kursu podobných hodnot. Cenné papíry, znějící na měnu rakousko-uherskou, splatné ve měně některého ze států suverénních, mimo papíry vydané bývalým státem rakouským neb uherským, oceňují se průměrným kursem koruny československé v r. 1919. Ocenění válečných půjček bude upraveno zvláštním zákonem.

Tuzemské mince drobné, bankovky, státočky a pokladniční poukázky počítají se podle ceny nominální.

Pro ocenění kuksů, podílů na společnostech s r. o., na společenstvích a pod. rozhodná je s výhradou následujícího odstavce prodejní hodnota kuksů nebo podílů, po případě zjistí se hodnota kuksů nebo podílů podle celkového jmění společnosti, těžarstva, společenstva a pod.

Podíly na hospodářských a výdělkových společenstvích a záložnách oceňují se jmenovitou hodnotou, pokud tato nepřesahuje 50 Kč.

Pohledávky na cizí měnu a pohledávky, které zněly původně na měnu rakousko-uherskou, jsou však splatny ve měně některého ze států suverénních, oceňují se podle odhadních hodnot v příl. A nařízení ze dne 23. dubna 1919, čís. 217 Sb. z. a n., a předpis dávky se opraví podle kursu koncem roku 1922, případně podle kursu dřívějšího plnění. Strana jest však pod následky trestního stíhání pro zatajení dávky povinná zapravění pohledávky na cizí měnu i kurs skutečného plnění oznámiti berní správě ve svém přiznání nebo při pozdějším placení do 30 dnů po zaplacení. Ostatní pohledávky kapitálové oceňují se podle částek, na které znějí, leda že by zvláštní okolnosti odůvodňovaly ocenění podle vyšší či nižší hodnoty, nežli je nominální, nebo že pohledávka zní na jiný předmět než peníze; v tomto posledním případě oceňují se hodnota pohledávky podle hodnoty předmětu.

Nezúročitelné, avšak doložkou času obmezené pohledávky započítají se podle obnosu, který uložen byv až do dne splatnosti na 4%, rovná se kapitálu splatnému. K pohledávkám očividně nedobytným nebude se vůbec přihlížeti.

Předměty v § 14, lit. a) a b), uvedené oceňují se, a to v případě lit. a) cenou nabývací, je-li obecná (prodejní) cena nižší, v případě lit. b) pak cenou obecnou (prodejní); jinak platí podle okolností případu ustanovení § 11, odst. 3., obdobně.

§ 16.

Ke zjištění kapitálové hodnoty požitků nebo plnění ve smyslu § 124, odst. 2., čís. 5. a 6., zák. o os. daních, pokud dávce z majetku podléhají (§ 14), je třeba nejdříve zjistit obecnou hodnotu požitků nebo plnění jednoho roku, a to předchozího, a pokud požitky nebo plnění ještě netrvaly jeden rok, podle přibližné sumy běžného roku. V pochybnostech o době trvání požitků nebo plnění dlužno mítí za to, že trvají na dobu neurčitou. Požitky jmění kapitálového činí 4%, pokud není nic jiného zjištěno.

U požitků nebo plnění, obmezených na určitou dobu, zjistí se kapitálová hodnota podle stavu v den rozhodný podle připojené tabulky (příloha), je-li však trvání požitků nebo plnění ještě mimo to podmíněno žitím jedné nebo více osob, pak ne-

smí kapitálová hodnota, podle odst. 4. a 5. vypočítaná, býti překročena.

Při požitcích nebo plněních na věčné časy běže se za kapitálovou hodnotu 25násobná, u plnění nebo požitků na neurčitou dobu, pokud není třeba použití ustanovení odst. 4. a 5., 12½násobná jednorocní částka.

Hodnota požitků nebo plnění, obmezených na dobu života osob, určuje se podle stáří osoby, jejíž úmrtím právo zaniká, i běže se při stáří jejím:

do 15 let	20násobným
přes 15 let až do 35 let	17 "
" 35 " " " 50 " " " " " " " " " "	13 "
" 50 " " " " 65 " " " " " " " " " "	8 "
" 65 " " " " 75 " " " " " " " " " "	5½ "
" 75 " " " " 85 " " " " " " " " " "	3½ "
" 85 " " " " " " " " " " " " " " " "	2 "

ročním požitkem nebo plněním.

Závisí-li doba požitků nebo plnění na životě více než jedné osoby tím způsobem, že při úmrtí osoby, která nejdříve zemře, požitky nebo plnění zanikají, rozhoduje pro výpočet hodnoty kapitálové podle odst. 4. věk osoby nejstarší; trvají-li požitky nebo plnění až do smrti osoby, která naposled zemře, rozhodný je pro výpočet věk osoby nejmladší.

§ 17.

Hodnotou dosud nesplacných nároků z pojištění jest hodnota zjištěná při soupisu pojistek, provedeném na základě zák. ze dne 25. února 1919, čís. 84 Sb. z. a n., a nař. vlády ze dne 10. dubna 1919, čís. 184 Sb. z. a n.

Hodnota pojištění úrazových, sjednaných na podkladě vrácení prémie, jest dána součtem čistých prémie, zapravených před rozhodným dnem.

Pojišťovací ústavy jsou povinny pojištěncům a herním správám částky uvedené v odst. 1. a 2. správně vypočítati a sděliti.

Srážky, podmínky a doložení času.

§ 18.

Aby se zjišťilo jmění dávkou povinné, srazí se od hrubého jmění dluhy a břemena; čisté jmění jest pak základem vyměřovacím.

Pro ocenění dluhů a břemen platí zásady jako pro oceňování věcí a práv.

Jako dluh lze odpočítati také před 1. březnem 1919 splatné, toho dne však posud nezapravené lhůty daní přímých (vojenské taxy) s příslušenstvím, dále jednu šestinu válečné daně na vyšší zisky (příjmy) roku 1919 podle zákona ze dne 30. ledna 1920, čís. 79 Sb. z. a n.

Nebyla-li poplatníkovi daň za některý z roků 1914 až 1919 posud předepsána, nebo lze-li na

základě dodatečného přiznání (prohlášení) nebo jiných okolností očekávati vyměření daně vyšší, mohou na dobu před 1. březnem 1919 připadající lhůty daně posud nevyměřené podle vlastního výpočtu poplatníkovy býti od majetku dávce podrobeného odečteny, jestliže poplatník nejdéle do dne, kdy podal přiznání k dávce, daně zapraví a zaplacení toto prokáže.

Dodatečný předpis daní neb oprava jejich předpisu má za následek přiměřenou opravu předepsané dávky.

Stejně lze odpočítati i před 1. březnem 1919 splatné, avšak nezapravené procentuální převodní a dědické poplatky. Vznikl-li nárok státu na takové poplatky před 1. březnem 1919, nebyly-li však poplatky do té doby vyměřeny, jest k nim rovněž hleděti.

Došlo-li k jich vyměření nebo konečné úpravě teprve po uložení dávky z majetku, jest tuto přiměřeně upravit. Nárok na případné odpočítávání při vyšetření čistého majetku dávce podrobeného jest však uplatniti již v přiznání.

Srážeti se nesmí:

1. běžné dluhy domácnosti vyšší částkou, než která byla při posledním vyměření daně z příjmu jako příjem zjištěna;

2. dluhy a břemena, která jsou se jměním podle § 2, čís. 1., odst. 2., dávce z majetku nepodléhajícím hospodářsky v souvislosti.

Jde-li pouze o jmění v § 2, čís. 2., uvedené, srazí se jen ony dluhy a břemena, která s tímto jměním jsou hospodářsky v souvislosti.

O tom, trvá-li hospodářská souvislost mezi závazky a jměním, nerozhoduje samo o sobě, byl-li závazek do veřejných knih vložen; naopak je taková souvislost zejména tenkrát dána, jestliže závazek byl založen anebo převzat k nabytí nebo zlepšení nebo využitkování majetku nebo k účelu výdělečnému.

Dluhy a břemena, jejichž hospodářská souvislost s tou neb onou částí jmění není prokazatelná, odpočísti možno pouze v poměru hodnoty celkového jmění ke jmění povinnému dávkou, takže srazí se možno jen onu částku, kteráž poměrně vy-
padá na jmění poslední.

§ 19.

Práva a závazky, kteréž jsou vázány na podmínku odkládací, zůstávají při oceňování jmění mimo počet, tedy se ani nepřipočítávají ani neodpočítávají.

Práva a závazky, jejichž další trvání je vázáno na podmínku rozvazovací, pokládají se za bezpodmínečné, při čemž podle okolností platí ustanovení, týkající se počítání kapitálové hodnoty na dobu neurčitou (§ 16).

Práva a závazky, které jsou vázány doložkou času, podléhají tímž ustanovením podle toho, ide-li o doložení času počínací nebo končící.

B. Dávka z přírůstku na majetku.

§ 20.

Z přírůstku na majetku vybíře se vedle dávky z majetku dávka z přírůstku.

Přírůstek na majetku záleží v rozdílu mezi jméním počátečním (§ 23) a jméním konečným (§ 26).

Pokud se v zákoně tomto jinak nestanovi, platí pro přírůstek na majetku obdobně táž ustanovení jako pro majetek.

§ 21.

Ze zjištěného přírůstku vyloučí se částka 10 000 Kč, pouze zbytek podléhá dávce z přírůstku.

§ 22.

Při srovnávání (§ 20) dlužno vždy srovnati celé jmění konečné s celým jméním počátečním.

Podléhá-li však přírůstek na majetku jen částečně dávce (§ 2, čís. 1., odst. 2., a čís. 2.), lze srovnávati jmění počátečné jen potud, pokud se skládá ze součástí odpovídajících jmění konečnému.

Jsou-li v případě § 7, odst. 1., čís. 1., tohoto zákona poměry domácnosti dne 1. března 1919 jiné, než 1. ledna 1914 nebo v čas pozdější (§ 25), sloučí a rozloučí se jmění jednotlivých osob, které podle stavu 1. ledna 1914 nebo v čas pozdější (§ 25) v úvahu přicházejí, tak, aby jmění počátečné skládalo se ze jmění týchž osob jako jmění konečné.

Ke zjištění přírůstku na majetku neodpočítá se ani u dávajícího, ani se nepřipočítá u přijímajícího kapitálová hodnota vyživovacích příspěvků mezi rodiči a dětmi nebo mezi manžely (§ 157, odst. 5., zák. o os. daních), ani tenkrát, mají-li tyto poplatky povahu práva majetkového.

§ 23.

Jmění počátečné jest jmění, které se zjistí podle ustanovení odd. I., lit. A. tohoto zákona, avšak podle stavu a hodnoty dne 1. ledna 1914 nebo v čas pozdější (§ 25), při čemž nerozhoduje, poskytovalo-li toto jmění příjem podléhající dani z příjmu čili nic; § 13, čís. IV., o započtení 70%, neplatí při zjištění počátečního jmění výdělečného.

Ustanovení § 3 platí pro zjištění jmění počátečního obdobně.

Hodnota pojištění životních, znějících na kapitál a trvajících 1. ledna 1914 nebo v čas pozdější (§ 25), na něž byly do 1. března 1919 zapravo-

vány toliko pravidelné splátky prémiové, ocení se ve jmění počátečním jednou šestinou níže než ve jmění konečném. V ostatních případech, jakož i u pojištění, uvedených v § 17, odst. 2., jest pro počátečné jmění rozhodný způsob oceňovací uvedený v odst. 2. téhož paragrafu.

Kapitálová hodnota požitků a plnění podle § 16, odst. 4., pokud obmezeny jsou na žití osob, jakož i kapitálová hodnota pojištění na život znějících na důchod, počítá se, pokud pojištění nebo právo na požitky nebo povinnost k plnění trvala 1. ledna 1914 nebo v čas pozdější (§ 25), do jmění počátečního stejnou sumou jako do jmění konečného.

Je-li hodnota jmění počátečního menší než 5000 Kč, nebo je-li počátečné jmění pasivní, započítá se za účelem vyšetření přírůstku na majetku částkou 5000 Kč; ustanovení toto neplatí však pro osoby uvedené v § 2, čís. 1., odst. 2., a čís. 2., které nepodléhají dávce z majetku veškerým přírůstkem na svém jmění.

§ 24.

Sloužil-li k vyměření daně z příjmu pro rok 1914 výpočet podle hospodářského (bilančního) roku, který s kalendářním rokem není totožný, rozhoduje stav a hodnota jmění koncem tohoto roku hospodářského (bilančního) předpokládaje, že si toho poplatník přeje, a že zjištění stavu a hodnoty jmění stalo se tehdy podle pravidel účetnických.

§ 25.

Přestěhuje-li se osoba dne 1. ledna 1914 v cizině bydlivší později do tuzemska, nebo po tomto dni zde nabude majetku zásadně dávce podrobeného, rozhoduje pro srovnání se jméním konečným stav a hodnota v onen den pozdější, kdy nastaly tyto okolnosti.

Zvětší-li se rozsah jmění zásadně dávce podrobeného tím, že osoba, která v tuzemsku již majetek dne 1. ledna 1914 měla, později sem se přestěhovala, nebo majetku ve smyslu odst. 1. nabyla, platí táž zásada jako v odst. 1., avšak jen co do majetku, jenž takto přibyl.

§ 26.

Jméním konečným jest, hledíc k ustanovením §§ 27 a 28 tohoto zákona, jmění zjištěné podle ustanovení odd. I., lit. A., tohoto zákona dne 1. března 1919.

§ 27.

Od konečného jmění se odpočte:

I. Podle hodnoty v čas nabytí po 1. lednu 1914:

1. majetek, jehož bylo nabyto:
 - a) nápadem dědictví, odkazů, včetně nápadu na základě povinného dílu;

b) darováním na případ smrti;

c) na základě smluv svatebních, pokud převod jmění podle svatebních smluv nastává teprve po smrti manželové (společenství statků na případ smrti, obvěnění, plat vdovský atd.);

d) nápadem léna a rodinného fideikomisu, i když nestane se tak následkem úmrtí dočasného držitele.

Věnování, která byla nabyvateli uložena ve prospěch třetích osob na případ smrti, nebo která nabyvatel třetím osobám na poslední přání zůstavitelovo učinil, pokládají se za odkazy a tyto osoby za odkazovníky.

Dávce z přírůstku podléhá však ve všech těchto případech jako přírůstek na majetku ona částka, o kterou hodnota tohoto majetku přesahuje hodnotu jeho dne 1. ledna 1914 nebo v den pozdější (§ 25). Hodnotou u čís. 1. rozumí se čistá hodnota;

2. kapitál neb kapitálová hodnota renty, pokud tvoří náhradu za poškození na těle nebo nemoc, již způsobena byla u osoby, povinné dávkou z majetku, úplná nebo částečná nezpůsobilost k výdělku;

3. kapitál u všech druhů pojištění životního, pokud nepřevyšuje úhrnou částku 10.000 Kč; co nad to vybývá, náleží do jmění konečného;

4. kapitálová hodnota rent (§ 16) všeho druhu z pojištění životního, pokud požitky důchodový nepřevyšuje úhrnné roční částky 1000 Kč; jinak platí ustanovení čís. 3.

II. Majetek, jenž nenáležel v rozhodné době ke jmění počátečnímu, jenž však v době po 1. lednu 1914 stal se jměním povinným dávkou, a to podle čisté hodnoty, jakou tento majetek měl v čas změn uvedených níže pod čís. 1. až 4.

Změny tyto záleží:

1. v prodeji;

2. ve změně určení nebo ve výplatě při pojištění věcném, v tomto případě však jen potud, pokud vyplacená částka nahrazuje skutečnou hodnotu věci pojištěné;

3. v přistěhování se do zdejšího území; způsob odpočtení ustanovuje § 25, odst. 2.;

4. v tom, že majetku uvedeného v odst. 1. neb výtěžku jeho užito bylo ke zlepšení nebo rozmnožení majetku povinného dávkou; částka však, která se má odpočítati, snižuje se o to, oč na druhé straně ubylo jmění dávkou povinného přeměnou ve jmění dávkou nepovinné.

Ve všech případech č. I. a II. jest věc strany, aby dokázala okolnosti odůvodňující odčítání, v případech pak § 2, čís. 1., odst. 2., a čís. 2. též, že hodnoty, jejichž odčítání se domáhá, jsou součástí jejího jmění konečného podle §§ 26 a 28.

Ustanovení čís. II, čís. 4., platí jen, jde-li o majetek nepodrobený dávce z majetku podle § 2, čís. 1., odst. 2., a čís. 2.

§ 28.

Ke jmění konečnému se připočtou hodnoty, jež, patříce do jmění dávkou zásadně povinného, uloženy byly po 1. srpnu 1914 v cizině, pokud ještě v den rozhodný v majetku strany jsou.

Ustanovení tohoto paragrafu neplatí u poplatníka, jehož jmění podle ustanovení § 2, čís. 1., odst. 2., a čís. 2., dávce z majetku jen částečně jest podrobeno, dokáže-li, že majetek, o jehož připočtení jde, náležel v době jeho uložení ke jmění podle tohoto ustanovení dávce nepodrobenému.

§ 29.

Východiskem pro vyšetření jmění počátečního (§ 23) a jeho hodnoty je přiznání poplatníkovu k dani z příjmu (rentové), tedy prameny příjmu (důchodu), jak byly vzaty za základ při vyměření daně z příjmu (rentové) na rok 1914, nebo rok pozdější (§§ 227 a 145 zák. o os. daních), pokud v tomto případě nemastaly okolností v § 25 zmíněné již dříve.

Každé jiné jmění podle tohoto zákona dávce z majetku zásadně podrobené, jakož i vyšší hodnoty jmění uvedeného v odst. 1. započítají se do počátečního jmění jen tenkrát, prokáže-li poplatník hodnověrně, že tu v rozhodný čas jmění bylo, nebo že mělo vyšší hodnotu.

Bylo-li jmění i hodnota hodnověrně prokázána, jest odhadní komise povinna k údajům strany přihlížeti, jestliže se strana výslovně vzdá odporu proti přiměřené opravě předpisu dotčené daně přímé z důvodu promlčení neb amnestie (čl. II. novely zák. o os. daních).

Není-li však průkaz v tom či onom směru dostatečný, jest odhadní komise — hledíc k ustanovení § 23, posl. odst., — oprávněna s patřičným zřetelem k dosavadním výsledkům šetření a vlastní znalosti podle volného uvážení provést vyšetření jmění počátečního.

§ 31.

Jsou-li ve jmění zahrnuty akcie nebo jiné podíly na podnicích společností a jiných osob právnických, podrobených dávce z majetku podle oddílu II. tohoto zákona, zkrátí se k žádosti dávka z majetku vyměřená podle § 30, sl. 1. a 2., o kvotu, vyjadřující poměrně na tuto část jmění, při čemž platí tato pravidla:

1. Byla-li osoba právnická jen částí svého čistého jmění podrobena dávce z majetku podle tohoto zákona, zmenší se kvota dříve uvedená podle poměru této části k celému jmění osoby právnické.

2. Dávku nelze zkrátit vyšší částkou, než jaká připadá na tyto akcie nebo podíly z dávky předepsané osobě právnické. Pro výpočet jest rozhodný první platební rozkaz vydaný společností (po případném prozatímním platebním rozkaze podle § 39, odst. 3.).

3. Dávce z majetku podle II. oddílu tohoto zákona jest na roveň klásti zatížení právnické osoby v cizině ve smyslu §u 42, čís. 1. a 2., posl. odst.

4. Zatížení právnické osoby ve smyslu předcházejících odstavců prokázati jest stranou. Právnická osoba jest povinna všechny potřebné doklady jí poskytnouti.

Ustanovení tohoto paragrafu neplatí o podílech na podnicích výdělkových a hospodářských společenstev a záložen uvedených v § 15, odst. 4., dále o akciích nebo jiných podílech právnických osob cizozemských, jež v tuzemsku nemají žádné provozovny, pokud takové osoby nebyly ve vlastním státě dávce z majetku ve smyslu § 42, čís. 1. a 2., posl. odst., podrobeny.

Pokud u akcií nebo podílů právnických osob cizozemských podkladem výpočtu podle odst. 1. může býti kapitál podrobený v tuzemsku poplatku podle § 5 zákona ze dne 18. září 1892, čís. 171 ř. z., a § 120 zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. z., určí ministerstvo financí.

Slevy.

§ 32.

Jsou-li v zaopatření přednosty domácnosti mimo manželku příslušníci domácnosti, sníží se dávka podle § 30:

1. o 10% za každého takového člena rodiny vyjímajíc jednoho, jestliže jmění dávkou povinné nepřesahuje 50.000 Kč;

2. o 5% za každého takového člena mimo dva, jestliže dávkou povinné jmění přesahuje 50.000 Kč, ale nepřesahuje 100.000 Kč.

V případech, kde jmění dávkou povinné nepřesahuje 200.000 Kč, jest odhadní komise podle volného uvážení oprávněna přihlížeti ke zvláštním poměrům, které berní způsobilost poplatníkovu ve smyslu § 174, odst. 2., zák. o os. daních vážně ohrožují, pokud již na ně nebyl vzat zřetel

podle odst. 1., v ten způsob, že dávka může býti snížena až o 15%; usnesení takové vyžaduje však přítomnosti dvou třetin členů komise.

Důvody, které komisi k takovému rozhodnutí přiměly, třeba v rozhodnutí podrobně uvést.

Místo, kde se dávka vyměří.

§ 33.

Dávka se vyměří a předepíše tam, kde by bylo na berní rok 1919 podle § 176 zák. o os. daních předepsati a vyměřiti daň z příjmu.

Orgány ukládací.

§ 34.

Provésti ukládací řízení o dávce přísluší týmž orgánům správy finanční, které zřízeny jsou pro ukládací řízení u daně z příjmu, tudíž vedle berních správ-komisim odhadním a odvolacím podle ustanovení §§ 177 až včetně 193, odst. 1., 194 až včetně 198 zák. o os. daních s tou úchytkou, že ministr financí je zmocněn i bez dobrého zdání dotčeného zemského výboru (zemské správní komise či výboru), komise odhadní v témže politickém okrese k uložení dávky spojit v jednu.

Nedosáhne-li se při hlasování o výši určité číslce absolutní většiny hlasů, platí, jestliže při opětném hlasování nedojde k žádnému výsledku, průměr z odhadu jednotlivých členů komise jakožto číslce od komise usnesená.

Řízení.

§ 35.

Ustanovení, týkající se ukládání daně z příjmu, platí obdobně i pro ukládání dávky, pokud se v tomto zákonu jinak neustanovuje.

Přiznání.

§ 36.

Každý přednosta domácnosti (§ 7, čís. 1.) jest povinen za sebe a členy své domácnosti ve lhůtě, která od zemského finančního úřadu veřejně bude vyhlášena a činiti musí nejméně dva měsíce, bez dalšího zvláštního vyzvání podati u příslušné berní správy buď písemně nebo protokolárně přiznání na ustanoveném formuláři:

1. měl-li dne 1. března 1919 jmění, jaké a v jaké výši, a

2. měl-li v den 1. ledna 1914 neb v jinaký pro počáteční jmění rozhodný den (§ 23 až 25) jmění, jaké a v jaké výši,

3. jakož i všechny okolnosti rozhodné pro vyšetření přírůstků (§ 27, 28).

Za nesvéprávné osoby podá přiznání zastupce zákonný neb úředně zřízený, za neodevzdané pozůstalosti osoby, které k zastupování

již jsou povolány; byla-li však pozůstalost od-
vzdána po 1. březnu 1919, podá přiznání osoba,
již byla svěřena správa pozůstalosti, po pří-
případě právní nástupci.

Přiznání budiž doloženo ubezpečením, že
psáno je podle nejlepšího vědomí a svědomí a že
skutkové údaje a úplnost přiznání mohou být
podavatelem potvrzeny soudní přísahou.

K účelům uložení dávky, zejména urychle-
ného zřízení seznamů osob pravděpodobně dáv-
kou povinných, majetkových předmětů dávce pod-
robených, dále podání přiznání a pod. zavádí se
občanská pracovní povinnost pro úřady veřejné,
ústavy peněžní a soukromé osoby fyzické a práv-
nické, jimž pro tyto případy přiznávají se práva
a ukládají se povinnosti osob úředních. Ministr
financí se zmocňuje, aby pro přípravné práce spo-
jené s ukládáním dávky ustanovil výjimky, ze zá-
konu ze dne 25. ledna 1914, čís. 15 ř. z.

§ 37.

V přiznání dlužno uvést veškeré jmění pod-
léhající dávce, odděleně podle jednotlivých dru-
hových součástí s udáním veškerých, pro oce-
nění rozhodných poměrů, okolností a skutečno-
stí, jakož i s udáním hodnoty.

K přiznání dlužno připojit ověřené opisy
seznamů soupisových, podaných o jednotlivých
skupinách majetkových ve smyslu zákona ze
dne 25. února 1919, čís. 84 Sb. z. a n., a zákona
ze dne 27. června 1919, čís. 369 Sb. z. a n., a udatí,
u kterého úřadu byly k soupisu předloženy. Opisy
jsou osvobozeny od poplatků.

Rovněž v přiznání uplatnění jest nárok na vý-
hody podle tohoto zákona vyhrazené s uvedením
všech rozhodných okolností; uplatňovat nároky
tyto po uložení dávky není přípustno.

Podrobnější ustanovení o tom, jak se má
přiznání sestavit, budou vydána nařízením.

Pokud hodnoty majetkové nelze přesně vy-
počísti, nýbrž jen odhadnouti, stačí, jestliže po-
dávatel přiznání na místě číselných udání uvede
v přiznání všechny skutkové okolnosti neb na-
značí pomůcky, jichž k odhadu hodnoty je třeba.

V přiznání budiž též uvedeno jmění nepod-
léhající dávce, je-li třeba, s uvedením důvodů;
dále uvedeny buďtež majetky podle § 10, posl.
odst., pochybné, a budiž udáno, proč jsou pochyb-
ny a je-li prozatím vyloučení z vyměřovacího
základu (§ 38, č. 6., odst. 2.) na místě.

Poplatník jest dále povinen se vyjádřiti,
zda-li dávku zaplatiti hodlá v penězích nebo jinou
částí svého majetku (§ 55, odst. 1., č. 5. a 6.);
v tomto případě jest pak podrobně označiti, po-
psati a oceniti ony hodnoty, které na účet dávky
hodlá odvésti.

Šetření úřadů vyměřovacích a řízení u komisí.

§ 38.

Ustanovení §§ 205, 206, odst. 1. a 2., §§ 207 až
včetně 216, zák. o os. daních platí obdobně i při
ukládání dávky s těmito odchylkami a doplňky:

1. Nepodá-li se povinné přiznání ve stano-
vené lhůtě (§ 36), zvýší se dávka o 2% vypočtené
sumy dávkové; nestane-li se tak ani po předchozí
výzvě k podání přiznání, zvýší se dávka o další
3%; vyzvání toto obsahovati musí výslovně
upozornění na tento právní následek.

Promeškání (§ 205, odst. 4., zák. o os. daních)
lze jen tehdy, a to nejpозději v odvolání omlu-
viti, dokáže-li strana, že jí živelní příhoda nebo
jinakou nepředvídatelnou nebo neodvratnou udá-
lostí zabráněno bylo včas přiznání podat.

2. Sdělení pochybností ve smyslu § 210 zák.
o os. daních týká se pouze údajů skutkového
rázu, pokud nebyly zjištěny již v ukládacím ří-
zení u daně z příjmu po vyslechnutí strany.

3. Za ostatních podmínek § 212, odst. 2., věta
2., zák. o os. daních, je dovolen sumární odhad
dávkou povinného jmění několika poplatníků, po-
kud majetek u každého jednotlivce nepřevyšuje
30.000 Kč.

4. Berní správa neb odhadní komise nebo
předseda její jest oprávněn podavatele přiznání
vyzvat, aby určitá udání skutkového rázu před
okresním soudem svého bydliště stvrdil přísahou,
složenou za následků trestního zákona o křivé
přisaze svědecké; odepře-li nebo nesložil-li pří-
sahu, jest odhadní komise oprávněna uložiti dáv-
ku bez dalšího spolupůsobení strany podle po-
mínek jí přístupných.

5. Právní následky jednání a opomenutí ve
smyslu §§ 205 a 213 zák. o os. daních nepomíjejí,
i když se strana dodatečně jednání zúčastní.

6. Komise odhadní ustanoví pro každého po-
platníka výši dávkou povinného, počátečního
i konečného jmění, a to buď na základě číselného
výpočtu nebo, není-li to možno, odhadem podle
volného uvážení se zřetelem ke všem zjištěným
nebo i jinak známým skutečnostem.

Je-li pochybno, zdali majetky dávce zásad-
ně podrobené v den rozhodný tu vůbec byly
(§ 37, odst. 6.), může komise na žádost strany ta-
kové majetky prozatím z vyměřovacího základu
vyloučiti. Poplatník jest však povinen pod ná-
sledky trestního stíhání pro zatajení dávky učini-
ti příslušné berní správě do 30 dnů ode dne,
kdy pochybnosti jeho přestaly, náležitě oznáme-
ní a sděliti s ní všechny potřebné údaje nebo pro-
kázati nejdéle do 31. prosince 1922, proč údajů
těchto posud učiniti nemohl.

Komise je oprávněna poplatníku uložit útraty šetření, jsou-li tu podmínky § 213 zák. o os. daních, nebo ukázala-li se jeho udání v podstatných směrech vědomě nesprávnými, v obou případech však jenom tenkrát, jestliže hodnota podle výsledků šetření odhadní komisí stanovená přesahuje hodnotu poplatníkem udávanou o více nežli jednu třetinu.

Peníz, kterým odhadní komise útraty šetření podle volného uvážení upraví, nesmí přesahovati půl procenta zjištěného rozdílu hodnoty, leda že by skutečné výlohy byly vyšší.

O rekursu rozhodne komise odvolací.

Platební rozkaz.

§ 39.

Výši dávky oznámí straně berní správa platebním rozkazem, jehož vzorec se ustanoví nařízením.

O zřízení výtahu z platebních rozkazů, jakož i možnosti nahližeti do nich platí obdobně ustanovení § 217, odst. 3., zák. o os. daních.

Ministr financí se zmocňuje, aby podle potřeby dal dávku vyměřiti berní správou podle stavu a hodnoty majetku, jak byly v přiznání (§ 36) uvedeny, prozatímním platebním rozkazem s výhradou, že předpis bude v řádném ukládacím řízení podle platných ustanovení přezkoušen; prozatímní předpis dávky nemá pro další postup jiných právních následků, než že se částka prozatímně vyměřená započte do částky vyměřené konečným platebním rozkazem, nebo případný přeplatek se vrátí.

Proti prozatímnímu vyměření jest recurs přípustný jen co do výpočtu a předpisu dávky; o rekursu rozhodne zemský finanční úřad.

Odvolání.

§ 40.

Ustanovení §§ 218 až včetně 225 zák. o os. daních platí obdobně i při ukládání dávky s tou změnou, že

1. hranice v § 221, věť 1., zák. o os. daních stanoví se částkou 50.000 Kč imění dávkou povinného, a že

2. stížnost zmíněnou v § 225 zák. o os. daních podati dlužno u nejvyššího správního soudu (zákon ze dne 2. listopadu 1918, čís. 3 Sb. z. a n.).

Ustanovení § 38, č. 5., tohoto zákona platí také pro řízení odvolací.

Zákaz přesunu dávky.

§ 41.

Ustanovení § 238 zák. o os. daních platí obdobně.

II. ODDÍL.

SPOLEČNOSTI A OSTATNÍ OSOBY PRÁVNICKÉ.

Povinnost k dávce z majetku.

§ 42.

Dávkou z majetku jsou povinny:

1. Všechny podniky podrobené veřejnému účtování, tuzemské i cizozemské, podléhající zásadně dani výdělkové podle II. hlavy zákona ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z., a to i když jsou osvobozeny od této daně nebo požívají berních výhod.

2. Tuzemské i cizozemské společnosti s ručením obmezeným podle zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. z., bez ohledu na výši kapitálu základního.

K čís. 1. a 2.: Tuzemské subjekty podléhají dávce co do veškerého majetku, cizozemské pak co do majetku v tuzemsku.

Jmenní tuzemských právních subjektů v cizině ležící nepodléhá dávce z majetku jen tenkrát, je-li podrobena v cizině dávce stejného druhu a jestliže cizí státy postupují co do stejného, v tuzemsku ležícího majetku subjektů cizozemských podle zásad vzájemnosti. Průkaz o těchto okolnostech podá strana.

3. Ostatní právnické osoby, i cizozemské, na př. korporace soukromého i veřejného práva, spolky, veřejné fondy, nadace, církve, řády, kongregace, benefícia, náboženské obce, právovárečná měšťanstva, které v tuzemsku sídlo neb aspoň jakékoliv jmění mají, v témže rozsahu jako v čís. 1. a 2. stanoveno.

Veřejné obchodní a komanditní společnosti, jakož i neodevzdané pozůstalosti, nepovažují se v tomto případě za osobu právnickou (§ 2, č. 3.).

Osvobození.

§ 43.

Od dávky z majetku jsou osvobozeny:

1. stát;

2. země, župy, okresy, obce včetně jejich fondů, ústavů a podniků, pokud nejsou provozovány soukromohospodářsky;

3. spolkové spořitelny;

4. veřejnoprávní ústavy sociálního pojištění;

5. zvláštními zákony zřízené veřejnoprávní stavovské korporace;

6. ostatní osoby právnické co do majetků a zařízení označených v § 4, II., tohoto zákona.

Předmět dávky z majetku.

§ 44.

Předmětem dávky z majetku jest čisté jmění společnosti a ostatních osob právnických, zjištěné a oceněné podle zásad odd. I, A.

Čisté jmění tvoří:

1. základní kapitál;
2. pravé fondy včetně převodu ziskového;
3. likvidační rozdíl, který se upraví tak, aby čisté jmění (č. 1. až 3.) odpovídalo prodejní ceně závodu jako celku (§ 13, odst. 2.).

Vláda se zmocňuje, aby podrobné předpisy o výpočtu čistého jmění vydala nařízením, přihlížeje k vládnímu nařízení o sestavení likvidační bilance ze dne 23. dubna 1919, čís. 217 Sb. z. a n., pokud jeho ustanovení nejsou v odporu s tímto zákonem.

U hospodářských a výdělkových společenstev a u záložen uvedených v § 15, odst. 4., se splacené závodní podíly do čistého jmění nevčítají.

§ 45.

Jsou-li v aktivech akcie nebo podíly jiné společnosti (osoby právnické), podrobené dávce z majetku, zkrátí se k žádosti dávka z majetku o kvotu, vyjadřující poměrně na tuto část jejího jmění. Jinak platí co do podrobného provedení obdobně ustanovení § 31, vyjímajíc odst. 1., čís. 2.

Výměra dávky z majetku.

§ 46.

Dávka z majetku činí z čistého jmění (§ 44), a to:

z prvních	200.000 Kč.	3%,
„ dalších	800.000 Kč.	5%,
„ „	3.000.000 Kč.	9%,
„ „	8.000.000 Kč.	13%,
„ „	15.000.000 Kč.	17%,
„ „	23.000.000 Kč.	19%,
z částek přes 50.000.000 Kč.		20%.

Dávkou zásadně povinné jmění, pokud nepřesahuje 20.000 Kč, nepodléhá dávce z majetku, avšak přesahuje-li tuto hranici, podléhá dávce z majetku celé.

§ 47.

U podniků uvedených v § 84, lit. b), d) až i), zák. o os. daních, jakož i u společenstev výdělkových a hospodářských a záložen, pořizujících výhod podle § 85 zák. o os. daních předepíše a vyberou se z vyměřené dávky z majetku dvě třetiny, pokud podniky ty nepoživají již osvobození od této dávky vůbec (§ 43).

Místo, kde se dávka z majetku předepíše.

§ 48.

Dávka z majetku předepíše se u subjektů tuzemských v sídle společnosti nebo právnické osoby, případně v sídle správy jmění, u cizozemských subjektů v sídle reprezentace, správy jmění nebo v sídle odpovědného zástupce (§ 49).

Orgány vyměřovací.

§ 49.

Vyměřením dávky z majetku jest pověřena berní správa příslušná pro vyměření výdělkové daně podle II. hlavy zák. o os. daních; u společností s omezeným ručením má se v této příčině za to, že podléhají vesměs (§ 42, čís. 2.) této dani; u ostatních právních subjektů jest příslušna berní správa, v jejímž obvodu jest sídlo právního subjektu nebo jeho správa jmění nebo jmění samotné.

Cizozemské právní subjekty, jichž jmění jest v obvodech různých berních správ, a které nezřídily v tuzemsku reprezentace, jsou povinny ustanovit odpovědného zástupce, jehož bydliště se pokládá za tuzemské sídlo cizozemského právního subjektu.

Přiznání.

§ 50.

Společnosti a ostatní osoby právnické podléhající zásadně dávce z majetku povinny jsou bez dalšího zvláštního vyzvání ve lhůtě, která bude zemským finančním úřadem veřejně vyhlášena a činiti musí nejméně dva měsíce, podat u příslušné berní správy (§ 49) přiznání na úředním formuláři, jenž bude zahrnovati aktiva, pasiva a čisté jmění.

Stranám jest však dovoleno v přiznání opravit údaje, v likvidační bilanci sestavené podle vl. nař. ze dne 23. dubna 1919, č. 217 Sb. z. a n., obsažené; úchytky dlužno zvláště a přesně odůvodniti.

Řízení.

§ 51.

Ustanovení o vyměřování výdělkové daně podle II. hlavy zák. o os. daních (§§ 110 až 112) platí obdobně i pro ukládání dávky z majetku; stanoviti útraty šetření (§ 38, odst. 2. a 3.) náleží příslušné berní správě, o rekursu rozhodne zemský finanční úřad.

Platební rozkaz a odvolání.

§ 52.

Ustanovení §§ 113 a 114 zák. o os. daních platí obdobně i při ukládání dávky z majetku.

Obdobná platnost ustanovení odd. I., lit. A.

§ 53.

Pokud se v oddílu tomto nic jiného nestanoví, platí obdobně ustanovení oddílu I., lit. A, o dávce z majetku osob přirozených.

III. ODDÍL.

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ.

Placení dávky.

§ 54.

Placením dávky povinny jsou osoby v § 7 uvedené, případně jejich právní nástupci; pokud se jmění dávkou povinné nalézá ve spoluvlastnictví nebo spoludržbě dvou nebo více osob samostatně dávkou povinných, je každá z nich povinna k zaplacení dávky na její jmění poměrně vypadající.

Totéž platí obdobně podle okolností i u společností a ostatních osob právnických.

§ 55.

Dávka zapraví se:

1. hotovými;

2. vkladními listy vydanými při zadržení bankovek podle § 1 zák. ze dne 25. února 1919, čís. 84 Sb. z. a n.; ministr financí se zmocňuje, aby nařízením upravil pro účely placení dávky převoditelnost těchto vkladních listů, pokud majitel prokázal úplné zaplacení dávky těmito vkladními listy;

3. vázanými zůstatky žirových účtů a vázanými pokladničními poukázkami pokud tyto byly podle nařízení ze dne 6. března 1919, čís. 119 Sb. z. a n., ministrem financí do správy převzaty; pro uvolnění zbytků k účelu placení dávky jinými osobami platí obdobně ustanovení čís. 2.;

4. realizovanými převody vkladů u peněžních a jiných ústavů a bankovních domů zadržených podle § 5 cit. zákona, jakož i realizovanými převody podle § 10 nařízení vlády ze dne 10. dubna 1919, č. 184 Sb. z. a n., zadržených výplat ze smluv pojišťovacích na stát; dosud zadržené vklady strany a výplaty ze smluv pojišťovacích uvolní se na průkaz, že dávka předepsaná (včetně úroků) byla již úplně zaplacená;

5. tuzemskými cennými papíry sirotčí jistoty požívajícími; vyloučeny jsou státní dluhopisy, vydané bývalou vládou rakouskou neb uherskou; pokud jde o státní dluhopisy republiky Česko-

slovenské, zmocňuje se ministr financí, aby ustanovil, kterými z nich a pokud lze platiti dávku, zejména se zřetelem k době jejich splatnosti;

6. majetkem, podle zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., zabraným, až do částky dávky na tento majetek připadající.

Částka 15% dávky, nejméně však 500 Kč, nebo činí-li dávka méně než 500 Kč, celá dávka zapraví se hotově nebo vkladními listy nebo převody ve smyslu odst. 1. během 30 dnů po doručení platebního rozkazu; zbytek zapraví se v 6 pololetních lhůtách, z nichž první jest splatna 4 měsíce po doručení platebního rozkazu.

Počátečná splátka 15%ní a prvá z dalších pololetních splátek započítá se částkou o 5% vyšší, byla-li zapravena hotově (odst. 1., č. 1.).

Správou a zpeněžením hodnot podle odst. 1., čís. 5., převzatých, jakož i sprostředkováním hypoteckárního úvěru k účelu zaplacení dávky pověřují se zvláště zřízená oddělení k tomu určených zemských úvěrních ústavů; ústavy takové vybaveny buďtež cestou nařizovací všemi potřebnými právy a oprávněními; za úvěry ústavy z tohoto titulu poskytnuté ručí ústavům stát; ústavy poskytnuté hypoteckární zápůjčky do výše dávky na nemovitosti připadající požívají týchž výhod jako dávka sama (§ 62, odst. 1.); ústav vydané a vládním komisařem potvrzené výkazy o nedoplatcích úroků a anuit tvoří exekuční tituly.

Pro placení podle odst. 1., čís. 5. a 6., budou o způsobu nabídky a jejím přijetí a o hodnotě, v jaké se nabízený majetek přijme, jakož i o zúčtování vydána podrobnější ustanovení prováděcím nařízením; při placení tohoto druhu platí, pokud to povaha věci připouští, s výhradou ustanovení uvedeného v odst. 2., věta prvá, předchozí předpisy obdobně.

Dobrovolné splátky na dávku před její splatností, a to i před doručením platebního rozkazu, jsou přípustny; plátcí nahradí se ze splacené částky 6%ní úrok za dobu ode dne platby do dne splatnosti, kterýžto úrok jest oprávněn ministr financí podle stavu peněžního trhu zvýšiti až na 10%. Ustanovení odst. 3. zůstává tím nedotčeno.

Ministerstvo financí neb úřad jím ustanovený se zmocňuje, aby prodloužil platební lhůty nejdéle do 5 let ode dne splatnosti první lhůty, prokáže-li strana, že zaplacením dávky ve lhůtách odst. 2. by byl její hospodářský stav vážně ohrožen.

Jmění fideikomisního a lenního (§ 7, čís. 2.) lze užití a jmění toto lze zavazeti k účelu zaplacení dávky, a to tak, aby jmění toto neslo poměrnou část dávky; ustanovení toto platí, pokud toho vyžaduje povaha věci, obdobně v případech § 19.

V případech § 5, odst. 2., předepíše a vyberou se z vyměřené dávky pouze dvě třetiny.

Odpis dávky.

§ 56.

U dávky již předepsané může, pokud zákon jinak neustanovuje, povolen býti odpis, dokáže-li strana, že následkem neštěstí neb jiných mimořádných neodvratných událostí jmění dávce podrobené v době od 1. března 1919 do konce roku 1923 zmenšilo se nejméně o jednu třetinu, a že její hospodářský stav ještě vážně ohrožen; v tomto případě odepíše se částka dávky zmenšení odpovídající.

O žádosti, kterou podati dlužno u příslušné berní správy nejdéle během 3 měsíců po dni, kdy okolnosti odpis odůvodňující nastaly, rozhodne zemský finanční úřad a o případném rekursu ministerstvo financí.

Nastaly-li okolnosti v odst. 1. uvedené v době tam zmíněné, avšak před doručení platebního rozkazu, jest stranám volno domáhati se odpisu po doručení platebního rozkazu ve lhůtě odvolací.

Ustanovení § 4 zákona ze dne 25. února 1919, čís. 88 Sb. z. a n., o valutové půjčce, zůstává v platnosti.

Trestní ustanovení.

§ 57.

Ustanovení hlavy V. zák. o os. daních a čís. nař. ze dne 16. března 1917, čís. 124 ř. z., čl. III., § 1 až 6, používati dlužno obdobně i pro obor dávky, jmenovitě též vzhledem k povinnosti podati přiznání, pak oznámení podle § 15, odst. 5., a § 38, č. 6., s těmito úchytkami:

- A. Výměra peněžitých trestů činí při zkrácení dávky jeden až čtyřnásobek a při zatajení jeden až dvojnásobek částky, o kterou dávka byla zkrácena, neb zkrácení vydána.
- B. Na místě ustanovení § 2, odst. 1., čís. 1. a 2., jakož i odst. 2. a 3. cit. nař., platí tato ustanovení:

1. vydává-li se jmění dávce z majetku podléhající na oko jako majetek jiné osoby než té, které skutečně náleží, anebo bylo-li jmění jinakým způsobem zavlečeno;

2. opírá-li se obviněný k sesílení svých údajů vědomě o nepravé neb falšované listiny, svědectví, obchodní neb hospodářské knihy nebo podobné pomůcky, aneb svádí-li nebo hledí svést svědky, znalce a osoby převážně k falešným výpovědím;

3. byl-li obviněný již pro delikty v § 2 cit. nař. uvedeně odsouzen a před uplynutím 5 let ode dne odsouzení se těchto deliktů proti dávce dopustil;

ve všech případech, jestliže částka, o kterou dávka byla zkrácena nebo zkrácení vydána, 5000 Kč převyšuje.

Vyměří-li se v těchto případech trest vězení, budiž vyměřen při zkrácení dávky od jednoho dne do 6 měsíců, při zatajení dávky od 1 dne do 3 měsíců.

Přesahuje-li však v týchž případech částka, o kterou dávka byla zkrácena nebo zkrácení vydána, 20.000 Kč, musí býti vedle peněžitých trestů podle platných ustanovení i na trest vězení uznáno, a to při zkrácení dávky ve výměře od 6 do 12 měsíců, a při zatajení dávky ve výměře od 3 do 6 měsíců.

Vedle trestů vězení budiž rozsudek jednou uveřejněn v jednom nebo několika periodických tiskopisech na útraty odsouzeného.

- C. Ustanovení lit. B. odst. 3. a 4., platí i pro trestné činy zmíněné v § 3 cit. nařízení.
- D. Ustanovení § 5 cit. nařízení platí i tenkrát, musí-li býti uznáno na trest vězení, a
- E. výše pokut pořádkových podle § 250 zák. o os. daních stanoví se až do 100.000 Kč.

Amnestie.

§ 58.

Správných údajů, učiněných při přiznáních k dávce nesmí býti užito k trestnímu stíhání dosavadních nesprávných nebo neobutých udání, učiněných při soupisech, jakož i při vyměrování daní přímých, vojenské taxy a poplatků, jestliže poplatník nejdéle zároveň s přiznáním k dávce opravil dotčená přiznání, resp. udání, pokud tak neučinil již dříve ve lhůtách stanovených nařízení o soupisu jednotlivých druhů jmění,

Amnestie však pozbývá platnosti pro poplatníka, který v nejbližších 3 letech po vyměření dávky dopustí se zkrácení nebo zatajení, neb obrožení některé daně přímé nebo přestupku důchodkového podle § 84, čís. 2. a 3., zákona poplatkového a z důvodu toho bude podle ustanovení daňových nebo poplatkových potrestán.

Za týchž předpokladů, jako v odst. 1. uvedeno, odpadá i vyměření dodatečné přímé daně a poplatků za dobu před 1. lednem 1914.

Zajištění dávky.

§ 59.

Ustanovení zákona ze dne 17. února 1920, č. 134 Sb. z. a n., o zajištění dávky z majetku, platí

obdobně i pro zajištění dávky z přírůstku a zůstávají v platnosti mimo § 3. odst. 2. až 4., které se tímto zrušují; na místo takto zrušených ustanovení nastupují ustanovení tohoto zákona o výpočtu čistého jmění. Zajištění může se státi jen do obnosu dávky podle sazeb § 30.

Na základě cit. zákona vydané zajišťovací příkazy a všechna jiná učiněná opatření zůstávají v platnosti, finanční správa může však žádati případně zvýšení jistoty, neodpovídá-li tato majetku vyšetřenému podle tohoto zákona a připadající dávce.

§ 60.

Zastavení podniku nebo převedení jeho na jinou fyzickou nebo právnickou osobu, jakož i jiné změny v poměrech fyzických a právnických osob nemají, pokud nastaly po 1. březnu 1919, vlivu na osobní povinnost k dávce.

Ručení.

a) osobní.

§ 61.

Za dávku a za tresty peněžité ručí:

1. všichni, jimž již na základě zákona o os. daních ručení je uloženo (§ 157. odst. 6., §§ 263, 266 zák. o os. daních), v rozsahu v těchto ustanoveních vymezeném;

2. všichni, kdož se dopustili zkrácení neb zatajení dávky ve smyslu čl. III. § 3, odst. 1., cís. nař. ze dne 16. března 1917, čís. 124 ř. z., anebo jakýmkoliv jiným způsobem takového jednání neb opomenutí se vědomě zúčastnili, bez rozdílu, byli-li s ohledem na toto jednání neb opomenutí potrestáni čili nie;

3. všichni, kdož po 1. srpnu 1914 od osoby dávkou povinné nabyli, ať bezplatně, ať bez přiměřené úplaty, ať jednáním tento způsob nabytí zastírajícím; peníze neb jiné dávce zásadně podobné jmění, pokud hodnota jednotlivě 1000 Kč přesahuje, avšak jen za částku dávky na hodnotu převedeného majetku poměrně vypadající; příjemce může však, dokázav bezelstné spotřebení, obmeziti ručení na obohacení ještě zbývající.

Dále odpadá ručení, dokáže-li se, že převodem ve smyslu odstavce předchozího bylo učiněno zadost zákonné povinnosti, anebo že se jedná o obvyklé dary příležitostně.

b) věcné.

§ 62.

Dávka požívá na nemovitostech do částky poměrně na ně vypadající, avšak nejvýše do 30% zjištěné čisté hodnoty nemovitosti, zákonného práva zástavního, jemuž přísluší přednost před

všemi na nemovitosti váznoucími právy a pohledávkami ze soukromoprávných neb zákonných titulů.

Toto právo promlčuje se ve 3 letech ode dne, kdy poslední lhůta dávky se stala splatnou.

Promlčení přetahuje se každým úkonem, kterým se zahájí podle zákona soudní vymáhání dávky z nemovitosti; ode dne tohoto zahájení počíná lhůta tří let plynouti znova.

Při soupisu zadržené a dosud neuvolněné bankovky a vklady u peněžních ústavů, dále zadržené kvoty pokladničních poukázek a žirových účtů, jakož i zadržené výplaty ze smluv pojišťovacích ručí za dávku, jež se jimi uhradí v rámci § 55, pokud strana neprokáže, že dávka byla jinakým způsobem zapravena neb zajištěna. O výkonu tohoto práva, jenž nevyžaduje dalšího řízení, budiž strana vyrozuměna.

Přednostního zákonného práva zástavního požívá dávka i na případné pohledávce z nedoplatku kupní ceny, byla-li nemovitost převedena v době od 1. března 1919 do dne účinnosti tohoto zákona; věřitel nemůže žádati plnění a dlužník není povinen plniti, pokud není prokázáno, že dávka bývalého majitele je zapravena neb jinak zajištěna; platí-li dlužník bez takového průkazu, ručí za dávku bývalého majitele do výše vyplacené pohledávky.

Všeobecná ustanovení.

§ 63.

Všeobecná ustanovení hlavy VI. zák. o os. daních (§§ 262, 263, 264, odst. 1. a 3., a §§ 265, 267 až 284, 286) platí obdobně i pro dávku s těmito odchylkami a doplňky:

1. Každý, ať osoba fyzická neb právnická, jest povinen i jako svědek neb znalec vypovídati o všech okolnostech sloužících k vyměření dávky; povinnost tato zahrnuje zejména povinnost předložiti listiny jiné písemnosti neb cenné předměty, a dati nahlédnouti do uzavřených schránek.

Svědkem (znalcem) nesmí býti výpověď odeprána z důvodů uvedených v § 321, odst. 1, čís. 1., 2. a 5., zák. ze dne 1. srpna 1895, čís. 113 ř. z., advokáti a notáři nesmí však výpověď odepřítí o okolnostech, které jim jako rádčům neb zástupcům v berních záležitostech jsou známy. Svědek (znalec), ani osoby uvedené v § 321, odst. 1., civilního řádu soudního, nemohou býti stíhány trestně, disciplinárně neb důchodkově, vyjde-li z výpovědi svědecké (znalecké) na jevo, že buď on sám, neb osoby v § 321, odst. 1., c. ř. s., jmenované se dopustily nějakého trestního činu.

2. K výsledku svědků a znalců, již jsou u poplatníka zaměstnáni, není potřebí svolení jejich zaměstnavatele.

3. Nařízení vlády ze dne 1. března 1919, čís. 96 Sb. z. a n., o působnosti revisního odboru při ministerstvu financí zůstávají těmito ustanoveními nedotčena.

4. Podle volného uvážení berní správy provede se nahlédnutí do obchodních knih buď u ní nebo v místnostech obchodních, nebo v bytě poplatníkově.

5. Ustanovení § 279, odst. 3., zákona o os. daních, platí i mimo řízení trestní.

6. Právo úřadů vyměřovacích a předsedů komisí odhadních dáti provést prohlídku závodních místností (§ 280 zák. o os. daních) rozšiřuje se všeobecně na nemovitosti tvořící předmět dávky neb obsahující předměty majetkové dávce podrobené, pokud jde o zjištění majetkových předmětů v § 14, odst. 3., lit. a) a b), uvedených, na prohlídky bytů, všech k těmto patřících místností (půdy, skladiště a pod.), dále uzavřených schránek poplatníkův u ústavů peněžních, jakož i na prohlídky bytů, uzavřených schránek oněch osob, jimž byly ony předměty pravděpodobně k uschování svěřeny.

Přibrání znaleců k prohlídkám jest přípustno. Majitel závodní místnosti, nemovitosti, bytu atd. má právo prohlídky osobně nebo svým zástupcem se zúčastniti; orgán prohlídky provádějící musí se vykázáti úředním rozkazem.

7. Zákony v hlavě VI. zák. o os. daních dovolané, jakož i ostatní předpisy, týkající se příjmých daní, platí obdobně u dávky, pokud zákon jinak neustanovuje.

Výměra úroků z prodlení v čl. I. zákona ze dne 23. ledna 1892, čís. 26 ř. z., stanovená zvyšuje se pro dávku na 10%.

§ 64.

Ministr financí může za účelem vyvarování se dvojího zdanění nebo zachování vzájemně stejného postupu nebo provádění práva odvetného, jakož i v jiných případech, pokud se jedná o cizince, učiniti opatření, odchylovající se od ustanovení tohoto zákona.

Opatření všeobecného rázu buďtež uveřejněna ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 65.

Dávka netvoří ani při jejím, ani při vyměření jakékoliv daně přímé odpočítatelnou položku. Vznikl-li nárok státu na poplatky dědické po 1. březnu 1919, třeba před uložením dávky, tvoří dávka tato při stanovení základu pro vyměření poplatků dědických odčitatelnou položku.

§ 66.

Dávka není základem přírážek svazků samosprávných ani jiných příspěvků a náleží výhradně státu.

§ 67.

Za rok správní, v němž podle § 1 a § 2, odst. 3., zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 ř. z., platební povinnost co do dávky vznikla, pokládán budiž rok 1920.

Podle § 3 cit. zák. jest splatnost poslední lhůty (§ 55) rozhodnou.

§ 68.

Ministr financí se zmocňuje, aby ve srozumění s ministrem pro sjednocení zákonodárství a organizace správní, pokud jde o Podkarpatskou Rus ve srozumění se chefem civilní správy Podkarpatské Rusi, v tomto zákoně citované zákony, přihlížejce k poměrům na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, a zachovávaje zásady jednotného provedení zákona, prováděcím nařízením v platnost uvedl, doplnil, upravil a vůbec vše potřebné zařídil.

§ 69.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem prohlášení, provedením jeho pověřuje se ministr financí a ministr školství a národní osvěty.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.

Habrman v. r.

Příloha k zákonu ze dne 8. dubna 1920, č. 309 Sb. z. a n. (k § 16).

Pomocná tabulka

k vypočtení kapitálové hodnoty požitků nebo plnění v ceně 1 Kč obmezených na určitou řadu let na základě 4% míry úrokové.

Počet roků	Úhrnná cena	Počet roků	Úhrnná cena	Počet roků	Úhrnná cena
1	1.—	30	17·984	59	23·430
2	1·962	31	18·290	60	23·528
3	2·886	32	18·589	61	23·624
4	3·775	33	18·874	62	23·715
5	4·630	34	19·148	63	23·803
6	5·451	35	19·411	64	23·887
7	6·242	36	19·665	65	23·969
8	7·002	37	19·908	66	24·047
9	7·733	38	20·143	67	24·122
10	8·435	39	20·368	68	24·194
11	9·111	40	20·585	69	24·264
12	9·760	41	20·793	70	24·330
13	10·385	42	20·993	71	24·395
14	10·986	43	21·186	72	24·456
15	11·563	44	21·371	73	24·516
16	12·118	45	21·549	74	24·573
17	12·652	46	21·720	75	24·628
18	13·166	47	21·885	76	24·680
19	13·659	48	22·043	77	24·731
20	14·134	49	22·195	78	24·780
21	14·590	50	22·342	79	24·827
22	15·029	51	22·482	80	24·872
23	15·451	52	22·618	81	24·915
24	15·857	53	22·748	82	24·957
25	16·247	54	22·873	83	24·997
26	16·622	55	22·993	84	25·000
27	16·983	56	23·109	a více	
28	17·330	57	23·220		
29	17·663	58	23·327		